

Lähti äijä kaupungille,
vaari karkasi kadulle,
jolla kauniit tyttölapset
päivystivät iltahetket,
kiertelivät katsastellen,
kenet huolivat mukaansa.
Ukko uskalsi kysyä,
voisiko hän seuraa saada
pitkän iltansa iloksi,
kun on tullut eurojakin
mukaan entistä enemmän.
Lähimmälle neitoselle
äijä sorvasi sanansa:
"Tuuks ny mun kaa, kaunis friidu?
Hintaa löytyy, on myös sauna,
Oikein hulppea huvila,
jossa hauskaa olla kahden
illan hienossa hämyssä!
Kukaan häiritse ei meitä."
Tylystipä haastoi tyttö,
Suulla suurella julisti:
"Lähde, vaari, lätkiin siitä,
älä mulle läppää heitä.
Enpä huoli euroistasi,
senteistäsi en välitä.
Skeidaan kättäni en laita,
dementikkoon en sekoa,
kun on muita ottajia,
ottajia, maksajia,
seuramiehiä hyviä.
Vähän euroja on heillä,
mutta niitä riittää mulle.
Jos ei rantasaunaa löydy,
lepopaikkamme on luonto.
Hätyytä ei linnut meitä,
puut vain soittavat sulosti.
Halukkaammin heitä lemmin
kuin nyt äijää sammaleista,
miltei Aatamin ikäistä,
vaikka kultaa hällä oisi,
taskut täynnä eurosia."
Äijä Aatamin ikäinen
laittoi taskuun lompakkonsa,
kotiin kulki tyhjin toimin.
Mies nyt mietti ja murehti,
minnekä on jäänyt charmi,

vanha viehätys kadonnut,
kun ei löydy lompakosta
lainkaan lemmen houkutinta,
naisen saannille katetta.

"Oli ennen aivan toista:

Naiset pinkoivat perässä,
keskenänsä tappelivat,
kun ei päässehet sopuhun,
kuka saisi sänkyhynsä
sellaisen soorean miehen,
jollainen olin mie ennen
aika lailla nuorempana,
uudempana, köyhempänä,
aina matti kukkarossa.

Ajat nuo on jääneet taakse,
miehuusaika on kadonnut."